

Dosar nr. 3ra-506/18

prima instanță, Judecătoria Chișinău, (sediul Rîșcani) (jud. L. Holevițaia)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

DECIZIE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Iuliana Oprea
Luiza Gafton
Constantin Alerguș
Nina Vascan

examinând recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Financial Investment Group” împotriva Inspectoratului Fiscal
de Stat pe municipiul Chișinău (succedat în drepturi de Serviciului Fiscal de Stat) cu
privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins cererea de apel depusă de Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut hotărârea
din 11 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La data de 31 octombrie 2016, SRL „Financial Investment Group” a depus cerere
de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul
Chișinău, cu privire la anularea deciziei nr.761/2/8 din 05 august 2016, cu privire la
pretinsele încălcări fiscale ale SRL „Financial Investment Group”, micșorarea
drepturilor fiscale, cu încasarea sumelor la buget și a deciziei nr. 113 din data de
29 septembrie 2016, prin care s-a respins cererea prealabilă împotriva deciziei
nr.761/2/8 din 05 august 2016.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta, SRL „Financial
Investment Group” a indicat că, decizia contestată, a fost emisă ca rezultat al
efectuării controlului fiscal, pentru toată perioada de activitate a SRL „Financial
Investment Group”, din momentul fondării, adică din 16 aprilie 2014, pînă la data de
31 mai 2016, respectiv, în actul de control fiscal nr. 5-677415 din 13 iulie 2016, au
fost constatate rezultatele controlului.

Reclamanta, SRL „Financial Investment Group” a invocat că, organul fiscal în
rezultatul controlului fiscal, a constatat: micșorarea venitului impozabil pentru anul
2011, cu 351 161 lei și respectiv diminuarea impozitului pe venit, în sumă de 8 556

lei, inclusiv pentru perioada fiscală a anului 2013, în sumă de 7 162 lei și pentru perioada fiscală a anului 2014, în sumă de 1 394 lei; diminuarea taxei pe valoarea adăugată TVA în sumă de 39 769 lei; diminuarea taxei pentru unitățile comerciale în sumă de 1 847 lei; diminuarea contribuțiilor de asigurare sociale de stat în sumă de 17 940 lei și respectiv prezentarea declarațiilor cu privire la impozitul pe venit, pentru perioadele fiscale 2011 - 2014 și declarațiilor TVA, cu date neautentice, pentru perioadele fiscale L/11/2011, L/04/2013, L/06/2013, L/01/2014, L/06/2014.

La fel, reclamanta, SRL „Financial Investment Group” a menționat că, decizia nr.761/2/8 din 05 august 2016 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, a fost contestată, la organul ierarhic superior, fiind solicitată anularea acesteia, ca fiind ilegală și emisă cu încălcarea procedurii stabilite, și anume a prevederilor Legii nr.18 din 04 martie 2016 privind moratoriul asupra controlului de stat.

Reclamanta a specificat că, în cadrul controlului, s-a constatat faptul că, a avut loc încălcarea fiscală: „trecerea în cont, în perioada fiscală martie 2015, a sumei TVA în sumă de 5 833 333 lei, aferentă procurării bunurilor imobiliare de la SRL „Servivet”, IDNO 10026013779, având, ca bază factura fiscală seria FB nr. 7221282, în valoare totală de 35 000 000 lei, inclusiv TVA, în sumă de 5 833 333 lei, eliberată de către SRL „Servivet” la 20 martie 2015, în timp ce bunurile imobile au fost livrate în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014 și înscrise în Registrul bunurilor imobile la 25 aprilie 2014, dată ce se consideră data livrării bunurilor imobiliare, în conformitate cu prevederile art. 108 alin. (3) Cod fiscal”. Ca urmare, a constatării acestei pretinse încălcări, Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău a exclus suma TVA, aferentă facturii fiscale seria FB nr.7221282 din 20 martie 2015, de la trecerea în cont, a constatat diminuarea TVA aferentă bugetului, din martie 2015 pînă la momentul efectuării controlului și a calculat impozite și amenzi fiscale, conform anexei la actul de control, sume, care se regăsesc în decizia contestată.

Reclamanta, SRL „Financial Investment Group” a considerat că, decizia contestată, în partea excluderii de la trecerea în cont a sumei TVA, aferente facturii fiscale seria FB nr.7221282 din 20 martie 2015 este ilegală, iar intervenția pârâtului a apreciat-o drept o imixtiune a agenților statului, în relațiile contractuale a doi agenți economici, prin ce ar fi fost încălcat principiul libertății contractuale și principiul inadmisibilității imixtiunii, în afacerile private.

Subsecvent, reclamanta a indicat că, factura seria FB nr.7221282 din data de 20 martie 2015, nu este falsă sau fictivă, dar a fost emisă în baza unui contract de vânzare-cumpărare existent, a fost reflectată în evidența contabilă a furnizorului SRL „Servivet”, inclusiv și în Registrul electronic al facturilor fiscale la data emiterii, iar TVA, în sumă de 5 833 333 lei, conform acestei facturi fiscale, a fost calculată și achitată la buget, fapt recunoscut și de către Serviciul Fiscal de Stat. Însă, Serviciul Fiscal de Stat a invocat ca motiv de excludere a sumei TVA, din trecerea în cont, faptul că, data emiterii facturii cu seria FB 7221282 este 20 martie 2015, și diferă de data livrării bunurilor imobile, adică 25 aprilie 2014. Astfel, organul fiscal a motivat că, reclamanta SRL „Financial Investment Group” nu avea dreptul la trecerea în cont a TVA, aferente acestei facturi, invocând prevederile art. 108 alin.(3) Cod fiscal, care statuează că, în cazul bunurilor imobiliare, data livrării se consideră data trecerii

bunurilor imobiliare în proprietatea cumpărătorului, adică data înscrierii lor în Registrul bunurilor imobile.

Astfel, reclamanta, SRL „Financial Investment Group” a invocat că, concluziile organului fiscal, citate supra și incluse în decizia contestată, sunt irelevante și nu pot fi aplicate litigiului dedus judecății. Or, conform art. 102 alin. (1) Cod fiscal, pentru excluderea din cont a sumei TVA, aferente facturii seria FB nr.7221282 din 20 martie 2015, dreptul la trecere în cont a TVA, conform facturii în cauză, este indicat în art. 102 alin. (6) lit. a) Cod fiscal, care prevede expres că, subiectul impozabil are dreptul la trecerea în cont a TVA achitate sau care urmează a fi achitată, pe valorile materiale, serviciile procurate, dacă dispune de factura fiscală la valorile materiale, serviciile procurate, pe care a fost achitată ori urmează a fi achitată TVA.

Reclamanta a mai menționat că, deține în original, factura fiscală seria FB nr.7221282, din data de 20 martie 2015 și are dreptul la trecere, în cont a TVA, conform acestei facturi. Reclamanta a considerat că, faptul încheierii de către SRL „Financial Investment Group” și SRL „Servivet” a contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 la 25 aprilie 2014 și notat în Registrul bunurilor imobile la 25 aprilie 2014 și emiterea facturii fiscale, seria FB nr.7221282 la 20 martie 2015, nu constituia temei, pentru emiterea deciziei nr. 761/2/8 din 05 august 2016, deoarece la 25 aprilie 2014, SRL „Servivet” a vândut, iar SRL „Financial Investment Group” a cumpărat bunurile imobile, amplasate în mun. Chișinău, str. Uzinelor. La momentul tranzacției prețul acestora, conform acordului părților, constituia suma de 35 000 000 lei, fără TVA, întrucât la acel moment, părțile, atât SRL „Financial Investment Group”, cât și SRL „Servivet”, nu erau înregistrate ca plătitori TVA și nu aveau obligația achite TVA, la bugetul de stat.

Astfel, reclamanta a considerat că, conform legislației în vigoare la acel moment, vânzătorul SRL „Servivet” a emis factura de expediție, seria HC nr.0599319, în sumă de 35 000 000 lei, fără TVA și a încheiat actul de predare-primire a bunurilor vândute, conform contractului de vânzare-cumpărare din 25 aprilie 2014, iar ulterior, părțile rezultând din numeroasele litigii existente, legate de bunurile vândute, conform contractului de vânzare-cumpărare din 25 aprilie 2014, prin acord comun, au decis modificarea prețului contractului, prin micșorarea acestuia, de la suma de 35 000 000 lei, fără TVA, la suma de 29 166 666,67 lei, fără TVA.

Totodată, pentru a executa înțelegerea de modificare a prețului contractului, la 20 martie 2015, SRL „Servivet” a emis factura fiscală seria FB nr.7221282, pentru bunurile imobile vândute, conform contractului din 25 aprilie 2014, în care a fost inclusă valoarea bunurilor, fără TVA, în sumă de 29 166 666,67 lei. Astfel, părțile contractante, SRL „Financial Investment Group” și SRL „Servivet”, deja erau înregistrate ca plătitori de TVA, respectiv factura a inclus și TVA în sumă de 5 833 333,33 lei, fiind întocmit și actul de primire - predare.

La fel, reclamanta a menționat că, SRL „Servivet” a calculat și achitat, la buget, TVA, în sumă de 5 833 333,33 lei, aferentă facturii fiscale seria FB nr. 7221282 din 20 martie 2015, în luna martie 2015 și în aceeași perioadă fiscală, luna martie 2015, reclamanta, SRL „Financial Investment Group” a luat la trecere în cont, TVA, conform facturii fiscale seria FB nr.7221282 din 20 martie 2015, în sumă de 5 833 333,33 lei. Astfel, SRL „Financial Investment Group” a invocat că, dreptul la

trecere în cont a TVA, conform facturii fiscale seria FB nr.7221282 din 20 martie 2015 în sumă de 5 833 333,33 lei, este prevăzut expres de art. 102 alin.(6) lit. a) Cod fiscal.

Prin urmare, reclamanta, SRL „Financial Investment Group” a indicat că, constatarea lipsei dreptului reclamantei, la trecerea în cont a TVA, conform facturii seria FB nr.7221282 din 20 martie 2015, este ilegală în fond și contrară prevederilor art. 106 alin. (6) lit. a) Cod fiscal și drept urmare este ilegală în fond și decizia nr.761/2/8 din 05 august 2016, prin care se constată lipsa dreptului de trecere în cont în perioada fiscală martie 2015 a TVA, în sumă de 5 833 333,33 lei, aferentă procurării bunurilor imobiliare, conform contractului de vânzare-cumpărare din data de 25 aprilie 2014, având ca bază factura fiscală seria FB nr. 7221282 din 20 martie 2015 și pe cale de consecință este ilegală și micșorarea sumei TVA, destinate trecerii în cont, calcularea sumei TVA, pentru diminuare acesteia în perioadele fiscale martie 2015 - mai 2016, precum și calcularea amenzilor și majorărilor de întârziere complementare.

Reclamanta SRL „Financial Investment Group” a mai menționat că, conform scrisorii Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău, din 12 mai 2016, a fost solicitat Inspectoratului Fiscal Principal de Stat efectuarea controlului fiscal la SRL „Financial Investment Group” pentru perioada de activitate a anului 2014, pe obiectivele ce vizează materialele cauzei penale nr.2016030025, însă Inspectoratul Fiscal de Stat, primind spre executare solicitarea Procuraturii Buiucani, a depășit limitele solicitării Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău și a extins controlul în privința reclamantei, pe toată perioada de activitate, inițiind un control fiscal total.

Prin încheierea protocolară din 19 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, pârâtul, Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău a fost succedat în drepturi de Serviciului Fiscal de Stat.

Prin hotărârea din 11 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial acțiunea depusă de SRL „Financial Investment Group” și s-a anulat decizia nr.761/2/8 din 05 august 2016 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut hotărârea din 11 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată, de către instanța de apel, participanților la proces la data de 15 ianuarie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 356 (f.d.186), dar careva date despre recepționarea acesteia de către recurentul, Serviciul Fiscal de Stat, la materialele cauzei lipsesc.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că, recursul a fost declarat de Serviciul Fiscal de Stat, la 07 martie 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs, recurentul, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Financial Investment Group” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău (succedat în drepturi de Serviciului Fiscal de Stat) cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea recursului, recurentul, Serviciul Fiscal de Stat a invocat că, instanța de apel a interpretat și aplicat, în mod eronat, normele dreptului material și procedural, nu a aplicat legea, care urma să fie aplicată, aplicând o lege, care nu trebuia să fie aplicată, iar aprecierea probelor a fost arbitrară.

Astfel, recurentul, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că, instanța de judecată, la examinarea cauzei nu a luat în considerație faptul că, la data de 13 iulie 2016, Serviciul Fiscal de Stat a efectuat un control fiscal, la fața locului, prin metoda verificării totale, privind corectitudinea calculării și plenitudinea transferării la buget a impozitelor și taxelor, fiind întocmit actul de control fiscal nr. 5-677415, prelungit pe formularul nr. 5-677416.

În urma examinării actului de control nominalizat, Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr.761/2/8 din 05 august 2016, conform căreia s-a calculat pentru plata la buget impozit pe venit din activitatea operațională pentru anul 2014, în sumă de 1 800 lei, impozit pe venit provenit din activitatea de întreprinzător pentru anul 2015, în sumă de 2 569 lei, taxa pe valoarea adăugată, în sumă de 2 048 316 lei, taxa pentru folosirea drumurilor în sumă de 10 114 lei, a fost micșorată suma TVA, destinată trecerii în cont, pentru perioada ulterioară, cu 3 785 017 lei, s-au aplicat majorări de întârziere pentru neachitarea în termeni, a impozitelor și taxelor, în sumă totală de 238 233 lei, cât și s-au aplicat amenzi în sumă totală de 676 927 lei.

Recurentul, Serviciul Fiscal de Stat, a menționat că, în cadrul examinării cauzei, instanțele ierarhic inferioare, greșit au interpretat prevederile art. 108 alin. (1) din Codul fiscal, care stipulează că data, obligației fiscale privind TVA, este data livrării, or, de fapt, data livrării se consideră data, predării mărfurilor, prestării serviciilor. Iar, art. 108 alin. (3) din Codul fiscal, stipulează exhaustiv că, în cazul livrării de bunuri imobiliare, data livrării se consideră data trecerii bunurilor imobiliare, în proprietatea cumpărătorului, la data înscrierii lor în Registrul bunurilor imobile.

Astfel, recurentul a menționat că, SRL „Financial Investment Group” a procurat de la SRL „Servivet”, bunuri imobiliare, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014, a actului de primire-predare din data de 25 aprilie 2014 și a facturii seria HC nr. 0599319 din 25 aprilie 2014. SRL „Financial Investment Group”, la data de 25 aprilie 2014, a înregistrat în Registrul bunurilor imobile, dreptul său de proprietate asupra bunurilor procurate, conform contractului nominalizat. Însă, trecerea în cont a TVA, în mărime de 5 833 333 lei, a fost efectuată în perioada fiscală martie 2015, în baza facturii fiscale seria AB nr. 7221282 din data de 20 martie 2015, peste 11 luni, după efectuarea tranzacției și înregistrarea bunurilor în Registrul bunurilor imobile.

Recurentul, Serviciul Fiscal de Stat a invocat că, SRL „Servivet”, la data efectuării livrării, nu era înregistrată ca contribuabil al TVA, fiind înregistrată începând cu perioada fiscală L/05/2014, nu avea obligația eliberării facturii fiscale.

De asemenea, recurentul a menționat că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel, eronat au interpretat norma de drept material, și anume, prevederile art. 102 alin.(1) din Codul fiscal.

La fel, recurentul, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că, în cadrul litigiului dedus judecății, s-a probat faptul că, SRL „Servivet”, în calitate de vânzător, nu a achitat TVA la bugetul de stat, iar SRL „Financial Investment Group” în calitate de cumpărător, nu a prezentat careva documente contabile, care ar demonstra achitarea către vânzător a prețului contractului.

Recurentul, Serviciul Fiscal de Stat a menționat că, în cadrul examinării cauzei, instanțele ierarhic inferioare, au făcut trimitere exclusiv, numai la calcularea taxei pe valoarea adăugată, fără a argumenta ilegalitatea decizie Serviciului Fiscal de Stat nr. 761/2/8 din 05 august 2016, în partea ce ține de calcularea impozitului pe venit, din activitatea operațională diminuat în sumă de 1800 lei, impozitului pe venit provenit din activitatea de întreprinzător diminuat în sumă de 2569 lei, taxei pentru folosirea drumurilor de către autovehiculele înmatriculate în RM pentru anul 2015, diminuat, în sumă de 10 114 lei, majorărilor de întârziere și amenzilor aplicate pentru alte tipuri de încălcări.

La data de 24 aprilie 2018, recurentul, Serviciul Fiscal de Stat, a depus cerere de recurs suplimentară, în care, adițional celor invocate în recursul inițial, a indicat că, SRL „Servivet” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Financial Investment Group", prin care a solicitat recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014, privind înstrăinarea bunurilor imobiliare.

Recurentul a subliniat că, SRL "Financial Investment Group" a procurat de la SRL „Servivet”, bunuri imobiliare în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014, a actului de primire-predare din 25 aprilie 2014 și a facturii seria HC nr. 0599319 din 25 aprilie 2014. Respectiv, în cadrul examinării litigiului dedus judecății, urmează să fie luată în considerare și soluția dată de către instanța de judecată, în urma examinării cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Servivet” împotriva SRL "Financial Investment Group", cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 din data de 25 aprilie 2014.

La 21 martie 2018, în adresa intimă, SRL "Financial Investment Group" a fost expediată copia recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, iar la 21 aprilie 2018 intimata, SRL "Financial Investment Group" a depus referință la cererea de recurs depusă de Serviciul Fiscal de Stat, prin care a solicitat să fie respins, ca fiind neîntemeiat, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Prin încheierea din 04 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva deciziei din data de 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, urmează a fi admis, se casează decizia din data de 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare

în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău (succedat în drepturi de Serviciului Fiscal de Stat) cu privire la anularea actelor administrative, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din următoarele motivele.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că, în motivarea acțiunii, reclamanta, SRL „Financial Investment Group”, a indicat că, decizia nr.761/2/8 din data de 05 august 2016, a fost emisă ca rezultat al efectuării controlului fiscal, pentru toată perioada de activitate a SRL „Financial Investment Group”, din momentul fondării, adică din 16 aprilie 2014, pînă la 31 mai 2016, respectiv, în actul de control fiscal nr. 5-677415 din 13 iulie 2016, prelungit pe formularul nr. 5-677416, au fost constatate rezultatele controlului.

Reclamanta, SRL „Financial Investment Group” a invocat că, organul fiscal în rezultatul controlului fiscal a constatat: micșorarea venitului impozabil pentru anul 2011, cu 351 161 lei și respectiv diminuarea impozitului pe venit, în sumă de 8 556 lei, inclusiv pentru perioada fiscală a anului 2013, în sumă de 7 162 lei și pentru perioada fiscală a anului 2014, în sumă de 1 394 lei; diminuarea taxei pe valoarea adăugată TVA în sumă de 39 769 lei; diminuarea taxei pentru unitățile comerciale în sumă de 1 847 lei; diminuarea contribuțiilor de asigurare sociale de stat în sumă de 17 940 lei și respectiv prezentarea declarațiilor cu privire la impozitul pe venit, pentru perioadele fiscale 2011 - 2014 și declarațiilor TVA cu date neautentice pentru perioadele L/11/2011, L/04/2013, L/06/2013, L/01/2014, L/06/2014.

Instanța de recurs menționează că, reclamanta, SRL „Financial Investment Group” a indicat că, decizia nr.761/2/8 din 05 august 2016 este ilegală, în partea excluderii de la trecerea în cont a sumei TVA, aferente facturii fiscale seria FB nr.7221282 din 20 martie 2015 (f.d.3).

Mai mult, prin cererea prealabilă adresată organului ierarhic superior, SRL „Financial Investment Group” a solicitat anularea deciziei nr.761/2/8 din 05 august 2016, în special cu referire la punctele 7.1.-7.4. a deciziei contestate, care se referă la trecerea în cont a sumei TVA, aferente facturii fiscale seria FB nr.7221282 din data de 20 martie 2015 (f.d.12).

Prin hotărârea din 11 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial acțiunea depusă de SRL „Financial Investment Group” și s-a anulat decizia nr.761/2/8 din 05 august 2016 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, în rest acțiunea a fost respinsă.

În motivarea soluției adoptate, instanța de fond a indicat că, este ilegală în fond, decizia nr.761/2/8 din 05 august 2016 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, prin care se constată lipsa dreptului de trecere în cont în perioada fiscală martie 2015 a sumei TVA în mărime de 5 833 333, 33 lei, aferentă procurării bunurilor imobiliare conform contractului de vânzare-cumpărare din 25 aprilie 2014, având ca bază factura fiscală seria FB nr.7221282 și, pe cale de consecință, nu au suport legal nici sancțiunile subsecvente, și anume: micșorarea sumei TVA destinate trecerii în cont, calcularea sumei TVA pentru diminuarea acesteia în perioadele fiscale: martie 2015 – mai 2016, precum și calcularea amenzilor și majorărilor de întârziere aplicate.

În conformitate cu art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Colegiul relevă că, deși reclamanta, SRL „Financial Investment Group” a contestat decizia nr.761/2/8 din 05 august 2016, în partea excluderii de la trecerea în cont a sumei TVA, aferente facturii fiscale seria FB nr.7221282 din 20 martie 2015, prima instanță a anulat în întregime decizia contestată, cu depășirea limitelor pretențiilor înaintate de reclamant.

Totodată, prin decizia din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut hotărârea din data de 11 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, la data înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilelor procurate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014, nici SRL ”Servivet”, devenit plătitor de TVA la 01 mai 2014, nici SRL „Financial Investment Group”, nu erau plătitori de TVA. Ulterior, a fost realizat returul bunurilor imobile, vânzătorului SRL ”Servivet”, astfel, la data eliberării facturii fiscale seria FB nr. 7221282 din 20 martie 2015, SRL „Financial Investment Group” era îndreptățit de a pretinde trecerea, în cont a TVA, în baza acestei facturi fiscale, în temeiul art. 102 alin. (6), lit. a) Cod Fiscal.

Instanța de recurs reține că, în conformitate cu art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Astfel, Colegiul menționează că, instanțele ierarhic inferioare au dispus anularea deciziei nr.761/2/8 din 05 august 2016, în întregime, însă, nici instanța de fond, nici instanța de apel nu au examinat temeinicia și legalitatea sancțiunilor aplicate SRL „Financial Investment Group” de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău prin decizia contestată de SRL „Financial Investment Group”. Instanțele ierarhic inferioare s-au limitat doar la examinarea dreptului reclamantei, de trecere în cont, în perioada fiscală martie 2015, a sumei TVA în mărime de 5 833 333, 33 lei, aferentă procurării bunurilor imobiliare conform contractului de vânzare-cumpărare din data de 25 aprilie 2014, având ca bază factura fiscală seria FB nr.7221282 din data de 20 martie 2015, fără a argumenta ilegalitatea decizie Serviciului Fiscal de Stat nr. 761/2/8 din 05 august 2016, în partea ce ține de calcularea impozitului pe venit, din activitatea operațională diminuat în sumă de 1800 lei, impozitului pe venit provenit din activitatea de întreprinzător diminuat în sumă de 2569 lei, taxei pentru folosirea

drumurilor de către autovehiculele înmatriculate în RM pentru anul 2015, diminuat, în sumă de 10 114 lei, majorărilor de întârziere și amenzilor aplicate pentru alte tipuri de încălcări.

Mai mult, în cererea de apel, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că, reclamanta, SRL „Financial Investment Group” a contestat decizia nr.761/2/8 din 05 august 2016, doar în partea excluderii de la trecerea în cont a sumei TVA, aferente facturii fiscale seria FB nr.7221282 din 20 martie 2015 (f.d.246), însă instanța de apel nu a examinat acest argument al apelantului.

Colegiul reține că, recurentul, Serviciul Fiscal de Stat, în cererea de recurs, a indicat că, SRL „Servivet” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Financial Investment Group", prin care a solicitat recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014, privind înstrăinarea bunurilor imobiliare, iar, în cadrul examinării litigiului dedus judecătii, urmează să fie luată în considerare și soluția dată de către instanța de judecată, în urma examinării cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Servivet” împotriva SRL "Financial Investment Group", cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014. Or, acest contract este invocat de reclamanta, SRL "Financial Investment Group", ca temei de anulare a deciziei nr.761/2/8 din 05 august 2016, în partea excluderii de la trecerea în cont a sumei TVA, aferente facturii fiscale seria FB nr.7221282 din 20 martie 2015, emise pentru executarea contractului menționat supra.

În contextul dat, instanța de recurs reține că, cele descrise supra indică la o examinare superficială a cauzei de către instanța de apel, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță, prin prisma prevederilor legale și fără a intra în esența litigiului dedus judecătii, precum și a pretențiilor formulate de SRL "Financial Investment Group".

Colegiul menționează că art. 20 din Constituția Republicii Moldova prevede că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție, și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară, simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemoțivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare atrage casarea ei.

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva

României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din data de 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

Astfel, instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel nu conține o apreciere convingătoare a tuturor motivelor indicate în cererea de apel, ce ar determina definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns. Respectiv, instanța de recurs este în imposibilitatea de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea hotărâri.

Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu să se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel a soluționat eronat litigiul în cauză, iar instanța de recurs este în imposibilitate de a corecta respectiva eroare judiciară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a admite recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, se casează decizia din data de 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău (succedat în drepturi de Serviciului Fiscal de Stat) cu privire la anularea actelor administrative, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La judecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate supra, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, reieșind din circumstanțele esențiale a litigiului dedus judecării.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează decizia din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată

„Financial Investment Group” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chişinău (succedat în drepturi de Serviciului Fiscal de Stat) cu privire la anularea actelor administrative, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chişinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul
judecătorii

/semnătură/
/semnătură/
/semnătură/
/semnătură/
/semnătură/

Tatiana Vieru
Iuliana Oprea
Luiza Gafton
Constantin Alerguş
Nina Vascan

Copia corespunde originalului,
Judecător

Nina Vascan